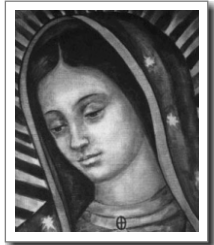

Morenita

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU W ŁASKACH

Pierwszą z nich były **prace w parku otaczającym kościół**. Usunięto 3 uschnięte, bądź zniszczone przez burze drzewa i wykonano cięcia pielęgnacyjne 54 drzew, usuwając wiele uschniętych konarów, zagrażających bezpieczeństwu pieszych.

Drugą inwestycją był **remont i odnowienie wnętrza naszego kościoła**, będący częścią planów modernizacyjnych świątyni. Większość prac została wykonana w czasie wakacji, przy mniejszej ilości osób uczestniczących w liturgii, co pozwoliło uniknąć dodatkowych komplikacji związanych z wyłączeniem z użytku niektórych części kościoła.

Największą inwestycją w tym sezonie był – kończący się właśnie w tych dniach (a trwający od początku lipca) – **generalny remont dachu (powierzchnia 1130 m²) na domu parafialnym**. Uzupełniono liczne ubytki blachy cynkowo-tytanowej pokrywającej dach, który po umyciu i „odtrawieniu” acetonem został dwukrotnie pomalowany specjalną farbą. Umocowano na wkręty blachę na felcach na całej powierzchni dachu. Wykonany został remont kominów, które zostały zaimpregnowane oraz zaopatrzone w tzw. czapy oraz wydry i wiatrówki kominowe (kto chce – niech spojrzy na kominy – wtedy widać o czym mowa :-). Wymieniono część rynien i rur spustowych, zamontowano nowe wentylatory i odpowietrzenia, oczyszczono, uzupełniono i zaimpregnowano wszystkie przydachowe i przyokienne elementy drewniane (lokarny okienne i podbitki pod gzymsem), zamontowano płotki przeciwniebowe, wyremontowano i zaopatrzone w nowe zespolone szyby okna w dachu nad kaplicą i salami spotkań w pomieszczeniach nad garażem.

Wygląda więc na to, że jesteśmy już przygotowani na jesienne deszcze i zbliżającą się powoli zimą. Koszt tych trzech inwestycji (nie licząc ciągłych prac remontowych wewnątrz domu parafialnego) wyniósł 168 299 zł. Część tych należności została rozłożona na raty, co pozwala na ich systematyczne spłacanie. Spłacamy również (do 2020 r.) zaciągnięty przez parafię kredyt na wykonaną 2 lata temu modernizację ciepłą budynków parafii oraz dachu, drzwi i okien kościoła (ok. 7000 zł kwartalnie). **Skąd bierzemy na to fundusze?** Przede wszystkim – z Państwa ofiar: tych składanych na tacę, wręczanych przy okazji kolędy, czy roznoszenia opłatków, wpłacanych na parafialne konto. Za te ofiary oraz Waszą odpowiedzialność i szczodrość pragnę serdecznie podziękować. Wspomagają nas także ofiary składane przez grupy korzystające czasem z naszego domu rekolekcyjnego, a także wpływy z wynajmu wieży na nadajniki telefonii komórkowej oraz – ostatnio – skrawka przykościelnego gruntu na mały pawilon usług pogrzebowych. Niedawno udało się też znaleźć nabywcę na rozebrane kilka lat temu pierwsze parafialne organy (a właściwie ich część nadającą się do dalszego wykorzystania). Bogu dzięki udaje się nam jakoś – póki co – „wiązać koniec z końcem” i z nadzieją patrzeć w przyszłość.

Tyle mojego „gospodarczego” marudzenia na dziś :-). Serdeczne dzięki!

ks. Grzegorz

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU
Laski, ul. 3 Maja 40/42,
05-080 Izabelin
tel.: **(22) 752 21 07**

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:
9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00 i 19.00
MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:
7.00 i 18.30

strona: **www.parafiawlaskach.pl** e-mail: **parafiawlaskach@gmail.com**
nr konta parafii: **18 1020 1026 0000 1102 0016 9920**

Liturgia Słowa

I CZYTANIE (Ez 34,11-12.15-17)

Albowiem tak mówi Pan Bóg: Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę miał o nie pieczę. Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, wtedy gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne. Ja sam będę past moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko - wyrocznia Pana Boga. Zagubioną odzyskam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę past sprawiedliwie. Do was zaś, owce moje, tak mówi Pan Bóg: Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 23)

REF.: **Pan mój pasterzem, nie brak mi niczego**

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pana
po najdłuższe czasy.

II CZYTANIE (1 Kor 15,20-26.28)

Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka [przyszła] śmierć, przez człowieka też [dokona się] zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni [...].

EWANGELIA (Mt 25,31-46)

[...] Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie. Wówczas zapytają sprawiedliwi: Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie? A Król im odpowie: Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie. Wówczas zapytają i ci: Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie? Wtedy odpowie im: Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili. I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

Słowo o Słowie

KRÓL

Splendor, blask, złota korona, wschodni przepych, absolutna władza, czołobitne pokłony przybyszów ze wszystkich stron znanego ówczesnie świata... Czy o tym właśnie myślimy na dźwięk słów „król Izraela”?

Oczywiście, to nie są całkiem błędne skojarzenia. Biblia faktycznie wspomina o bogatym dworze królewskim w Jeruzolimie, o pełnych spichlerzach, wojnach i podbojach... Ale nie to wyróżniało Izraela spośród innych monarchii starożytnego Bliskiego Wschodu. Charakterystyczne w Izraelu było to, że król był – a przynajmniej miał być – *slugą*. Slugą sprawiedliwości – nie tylko w dzisiejszych czytaniach, ale począwszy od Salomona

Adam Chmielowski - *Ecce homo*

widzimy królów jako sędziów, rozsądających spory pomiędzy ludźmi... Król jest pomazańcem samego Boga, z Jego upoważnienia prowadzącym Jego – nie *swój!* – lud do tego ostatecznego wypełnienia się czasów, gdy **swoje królowanie nad Izraelem przejmie jego właściwy władca** – sam Bóg. Król jest sługą Boga – i sługą ludzi, na których czele został postawiony, by troszczyć się o ich dobro i bezpieczeństwo.

I to dlatego Ten, którego nazywamy Królem Królów, będzie wciąż powtarzał, że przyszedł na świat służyć, a nie żeby jemu służono... Dlatego Ten, którego dziś czcimy jako Króla Wszechświata, wjedzie do swego *dominium* na ośle, żeby po kilku dniach poza murami królewskiej stolicy umrzeć haniebną śmiercią, oddając życie za swoich poddanych.

Bo nie ma większej miłości.

Szkoła liturgiczna

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI
O SZACUNKU DLA CIAŁA ZMARŁEGO

I OBRZĘDACH POGRZEBU (W PRZYPADKU KREMACJI)
- część 2.

4. Biorąc pod uwagę przekaz płynący z Pisma Świętego i tradycji chrześcijańskiej, Kościół nadal zaleca zachowywanie dotychczasowego zwyczaju grzebania ciał zmarłych. Ponieważ w ostatnich latach przyjęły się w naszym kraju różnicowane praktyki obrzędów liturgicznych towarzyszących kremacji ciał zmarłych i złożeniu urny do grobu lub do specjalnej niszy na cmentarzu w tzw. kolumbarium, czyli ścianie z urnami,

biskupi polscy - pragnąc uporządkować sposób sprawowania liturgii pogrzebowej - zwrócili się do Kongregacji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów o zatwierdzenie Obrzędu złożenia urny do grobu. Stolica Apostolska, dekretem z 7 lipca 2010 roku, zatwierdziła sam obrzęd, jak i normy wykonawcze związane z kremacją ciała ludzkiego.

W oparciu o zatwierdzone normy i podane wskazania biskupi polscy stwierdzają:

A. Obrzędy pogrzebowe z Mszą Świętą i z ostatnim pożegnaniem włącznie, w których, uczestniczy rodzina, wspólnota parafialna, przyjaciele i znajomi, powinny być celebrowane przed kremacją ciała ludzkiego. Natomiast po

spopieleniu zwłok sprawuje się obrzęd związany ze złożeniem urny w grobie. Obrzędy pogrzebowe z ostatnim pożegnaniem należy celebrować w kościele lub kaplicy cmentarnej bądź w pomieszczeniu krematorium według form podanych w księdze liturgicznej zawierającej Obrzędy pogrzebu (Katowice 1991, 20012).

Już w 1977 roku Stolica Apostolska wyjaśniła, że "nie wydaje się stosownym, aby nad prochami celebrowano obrzędy, które mają na celu uczczenie ciała zmarłego. Nie chodzi tutaj o potępienie kremacji, ale o zachowanie prawdziwości i czytelności znaku liturgicznego" (Dodatek do Obrzędów pogrzebu, nr 3).

B. Jeśli jednak przemawiają za tym szczególne racje duszpasterskie lub powody natury praktycznej, obrzędy pogrzebowe, podane w księdze liturgicznej, można sprawować nad samą urną. Może to mieć na przykład miejsce wtedy, gdy czyjaś śmierć nastąpiła daleko od miejsca zamieszkania i kremacja ułatwia sprowadzenie doczesnych szczątków osoby zmarłej, a także, kiedy uczestnicy pogrzebu przybywają z daleka i trudno im być na dwóch częściach pogrzebu, czyli na Mszy Świętej połączonej z ostatnim pożegnaniem ciała zmarłego i, po pewnym czasie, na obrzędzie złożenia urny w grobie lub kolumbarium. Podczas obrzędu liturgicznego pogrzebu, po kremacji, urnę stawia się przed prezbiterium na stoliku nakrytym fioletowym kirem obok zapalonego paschału

C. Jeśli kremacja ma miejsce w innym terminie niż Msza Święta pogrzebowa i obrzęd ostatniego pożegnania, modlitwom towarzyszącym

złożeniu urny w grobie może przewodniczyć kapłan lub diakon albo osoba specjalnie delegowana do tej funkcji. Obrzęd sprawowany jest przy udziale najbliższej rodziny, bez zewnętrznej okazałości.

D. Kościół stanowczo sprzeciwia się praktyce rozrzucania prochów ludzkich w tzw. miejscach pamięci, na morzu, w górach lub w innych miejscach. Zarówno ciało, jak i prochy człowieka zawsze należy składać do grobu, w specjalnym kolumbarium lub w kaplicy na cmentarzu. Każde takie miejsce pochówku wyraża wiarę chrześcijanina w ostateczne zmartwychwstanie.

5. Wyznawana w chrześcijańskim Credo wiara w ciała zmartwychwstanie kształtowała naszą wiekową tradycję i szacunek do każdego zmarłego, którego ciało ze czcią składamy do grobu. Zmarłych polecamy miłosiernemu Bogu, który wskrzesił z martwych Jezusa Chrystusa, a kiedyś i nas "pochwyci za rękę i wprowadzi do domu wiecznego trwania", jak głosi hymn modlitwy na zakończenie dnia. Korzystając z okazji, pragniemy również zachęcić was do stałej pamięci modlitewnej o naszych zmarłych. Pielęgnujmy przekazane nam zwyczaje, uczmy tego młode pokolenie, aby i o nas pamiętano w modlitwach oraz podczas liturgii. Msza Święta w intencji zmarłych jest najcenniejszym darem, jaki możemy im ofiarować.

Ożywieni wiarą w Chrystusa Zmartwychwstałego udzielamy Bożego błogosławieństwa dla umocnienia nadziei, że razem z Chrystusem wszyscy zmartwychwstaniemy.

Kilka słów od proboszcza

O PARAFIALNYCH INWESTYCJACH I FINANSACH...

Dziś – zgodnie z zapowiedzią – kilka słów o parafialnych sprawach gospodarczo-ekonomicznych.

W mijającym sezonie, oprócz trwających permanentnie od półtora roku mniejszych prac remontowych w domu parafialnym, udało się nam przeprowadzić trzy większe inwestycje.